

udgaae? (Ordføreren: Jo!) Under Forsætning af, at Udvalgets Forslag antages, vil det altsaa kunne betragtes som en Redaction, at disse Ord udgaae. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Lehmann): Som det høie Thing vil see af Betænkningen, har Udvalget aldeles sluttet sig til Lovudkastets hele Tankegang og ogsaa i alt Væsentligt til dets Bestemmelser og har navnlig paalagt sig megen Resignation med Hensyn til to Punkter, der ved Sagens tidligere Behandling have givet Anledning til nogen Meningsforstjelse. Udvalget har, med Hensyn til disse ikke, i alt Fald ikke ubetinget, været tilfreds med de vundne Resultater, men har dog troet, at maatte anerkjende dem og navnlig lade det indtil videre staae hen, at medens de næringsdrevende Borgere før vare de Æneste, der bære en personlig Skat, og det efter en meget uheldig Form, indtil Hjælpestatten noget har afhjulpet dette Misforhold, saa vil man, hvis denne Lov vedtages, gaae over til den modsatte Yderlighed, aldeles ikke at lade dem bære Noget forlods, naagt det maa erkjendes, at de i ganske særlig Grad ere knyttede til Communen, og at ikke saa af de communale Goder ere til for deres Skyld. Det er efter saa mange Forhandlinger paa høie Tid, at Loven kommer ud, og Udvalget har derfor ikke troet at burde reise nogen Opposition derimod, men har dog gjort opmærksom paa, at den særlige Vanskelighed, det har i Kjøbenhavn at have et saadant nøie Kendskab til de personlige Forhold, ikke findes i Kjøbstæderne, og at denne Lov derfor ikke maa betragtes som et Præcedens med Hensyn til dem; og her er et meget væsentligt Moment, der har bestemt Udvalget, nemlig at en saa stor og anseet Communalbestyrelse som Kjøbenhavns Borgerrepræsentantskab har efter en meget udførlig Overveielse vedtaget dette Punkt, hvorpaa altsaa Rigsbagen til en vis Grad kan støtte sig, hvorimod ikke noget lignende har fundet eller kan finde Sted med Hensyn til de andre Kjøbstæder. Det andet Punkt, hvori Udvalget har spjættet sig, er med Hensyn til Scalaen, men det hører ikke til de Paragrapher, der nu ligge for. Med

Hensyn til disse er der kun eet Endbringsforslag, og det er nemlig, at den Bestemmelse, der indeholdes i Begyndelsen af § 4, skal udgaae, hvilken Bestemmelse gaaer ud paa, at §§ 2 og 3 kun skulde gjælde indtil Udgangen af 1862, med andre Ord, da hele Loven først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1862, kun eet Aar. Dette synes allerede i og for sig at være overmaade paafaldende, især da disse Paragraphers egentlige Bestemmelse er at skulle gjælde for bestandigt; de gaae ud paa at convertere den paa Grundene hvilende Afgift til en Slags Gammelstat, der uroffelig skulde staae og ikke som hidtil være Gjenstand for idelig Forhøielse eller Nedsættelse, hvilket ved Skatter, der hvile paa faste Eiendomme, er overordentlig betænkeligt. Meningen har heller ikke været, at dette Princip skulde roffes; men man har villet holde det Spørgsmaal aabent, om ikke Grundtaxten for de indenbyes Grunde skulde kunne undergives en Revision. Det er aldeles vist, at de indenbyes Grundtaxter, der ere meget gamle, svare overmaade lidt til de nuværende Forhold, idet de undertiden ere lige for Eiendomme af ganske overordentlig Forstjelse i deres indre Værdi; men det gjælder her som ved alle gamle Skatter, at det er Noget, som har udjævnet sig ved Kjøb og Salg og derfor i Reglen slet ikke frembyder nogen Betænkelighed. Dersom man nu pludselig vilde gjøre det om, tagere Eiendommene efter deres sande Værdi og derefter forandre Grundskatten, vilde der fremkomme aldeles vigtige Resultater. Den, paa hvis Eiendom der hviler en høi Skat, og som altsaa har betalt en lille Kjøbesum, vilde ved en Skattenebsettelse faae en Forøring, og den, der havde betalt en Eiendom høit, fordi Skatten deraf var ringe, vilde lide en ligefrem Uretfærdighed ved en Skatteforhøielse. Dette gjælder naturligviis ikke om alle de Grunde, der ikke have været bebyggede, og som ikke ere satte i Grundtaxt — naar f. Ex. Gammelholm bliver bebygget, er det en Selvsølge, at den maa sættes i Grundstat — og det gjælder heller ikke om de udenbyes Grunde, der paa saa Undtagelser nær først i den sidste Tid ere blevne bebyggede. Det er utvivlsomt ogsaa navnlig med Hensyn til disse, at man har